

Sosíalúrin ferðast við Toyota frá Reyni Service (Mynd: Edvard Joensen)

EDVARD JOENSEN

dagur

Í dyrdarveði steyndu fólk til Tjørnuvíkar sunnudagin. Nú var endiliga líkt til, at tað fór at eydnast at sleppa í Stakkim, eftir at avlýst hevði verið tveir fylgjandi sunnu-

útgærd og at gera rennistrongin klár, at allur ríðlin kom.

Tjørnuvíkingar hava tann góða sið, at áðrenn ferð verður, verður sungið í tóninum úttan fyrri Bygdarhúsið. Ferðin er, hóast ein ferðafólkaferð, ikki heilt vandaleys, og teir halda gamlan sið við eini stillari løtu, áðrenn ferð verður í bakkan.

So verður lagt til brots. Eitt fjølbroytt líð kann av sonnum sigast. Har eru fleiri ymisk fólkaslag savnað. Danir, svíar, týskarar og sjálvandi froyingar úr øllum heraðshorunum.

Vit sigga fleiri jurtaræður. Gub vit, um ter hava gjørt kollektiva útfæri. Her eru heilar familjur, fótballspelarar, nýgilt pör og gamlir dreingir. Skipsmenn, skrivstovu- stjórnar og pensjonistar. Tann elsti er 78 ára gamal og fyrr ikki fyrri at halda í brekkuna.

Ája, vit ragga okkum niðan brekkuna móti Torvadal. Blábláur um sleppur við teimum, sum undan fara, sleiðis at til ber at taka nakrar myndir av flokkinum, sum aftan á kemur.

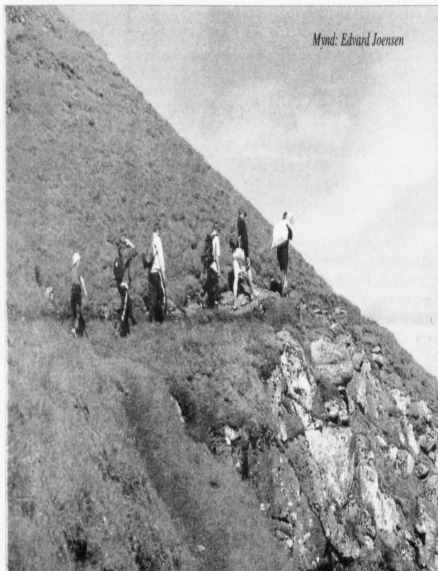
Í Tjørnuvíksstakki

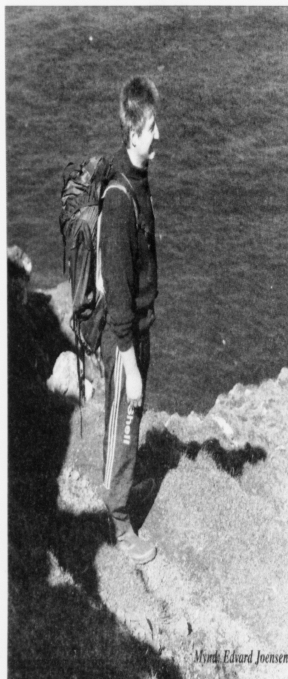
Kunningir ferðaleiðarar eru við á ferðum í Stakkim

(Mynd: Edvard Joensen)

Tjørnuvíkingar hava eitt fráfrátt ferðamál í Stakkim. Tað er óført, at teir hava gjørt av at bjóða ferðafólki út hagar á hvørjum sumri. Og hetta er vordin ein rættliga væl umtóktur túrur. Sunnudagin varð ein av hesum túrunum gjørdur, eftir at fleiri fyrr í summar hava verið avlýstir vegna veður. Sosíalúrin var við hendan túrin

Mynd: Edvard Joensen

Mynd: Edvard Joensen

Komnir á Torvadal verður eftir gomlum siði hvílt. Her plagdu neytakomnir at hvíla, og her er eisini rest ein steinplata teimum til minnis.

Men kanska gjørdi vit í so leingi av, ella eru tey seinni tjórtarð. Ti ikki høvdu vit meira enn reist okkum, so var fyrsta gongin í ríðlinum.

So nú var at taka halan á há- rógvuna og skunda sær í Stakkim, so fólk ikki skuldu biða av leingi eftir at sleppa út.

Vit taka tann lettara vegin. Vit fara í Dumbustiggi. Ein rás undir Kambinum, har ikki er ráðlægt at fara við ógvum okendum fólk. Tey fara upp um Kambin, og tað skuldi so givið okkum ein lítlan fyrirum.

Men smátt í tað, vordin ikki var. Hesir ungu jassarnir vóru lættir á fótum, og høvdu okkum næstan aftur, tá vit náddu rennistronginum.

Ná, men vit komu tó út í øllum góðum. Og nú byrjaði ein strevin dagur av álvara hjá flutningsmönnum, meðan vit omur kundu ganga og hyggja okkum um og njóta tað vakra útsýnið.

Nakrir seyðir ganga í Stakkim í ár. Helder steygir, tókist okkum. Teir vóru ríknir cystur á Stakkim, og hegnad varð so fyrri, til tess, at teir ikki skuldu gerast heilt óðir í

høvduin av øllum hesum fólkum.

Men myndamaðurin var tó ikki nóg varin og kom teimum ov nær. Teir hildu á hegnu, og einir tveir slappu vestur um.

Nú var verið, til lúpu teir út av, var ikki lukkaligt.

Men staksmenninir høvdu verið í lóum fyrr, og skjótt var alt komið upp á pláss aftur. Eisini myndamaðurin, sum kom aftur rýttu megin tráðin.

Tjørnuvíkingar hava eitt fráfrátt hús í Stakkim. Vatn og ljós er

inni, umframt koyggjur, so væl ber til at leggja har úti, nið flegatúlin er fyrri.

Hendan dagin varð hús tó brúkt at bjóða ferðafólkum einhvørt upp í munin. Sodavatn og Twix. Alt fjøð við nógvum sukri, sum er væl umhugsað. Ikki er ætlan teirra, sum reika fyrri, at nakar skal leggast fyrri av maktarlóysi.

Meðan vit eru har úti, eru vit einir tveir, sum fáa høvi at sleppa niður í ein av flegasessum norðantil á Stakkim.

Tryggi, sum er ferðaleiðari okk-

ara, vil ikki hava fleiri við, ti brattlendi er, og ikki er vert at taka nógur óðar fyrri.

Vit fara so. Tryggi undan og tveir aðalfroyingar úr Árhús aftaná.

Lesingur er lagdur, sum vit halda í omni brattan. Holur er og bleyti, so tað hendur, at vit stiga heldur djúpt viðhvørt. Og so hesa deymurni av fuglaskrepu.

Ikki er ætlan tann rætta, so landkoma er eingin soleiðis. Tó sigga vit onkran hendinga lands.

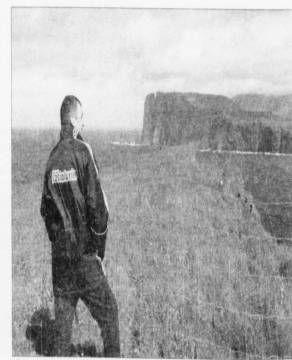
Eitt sindur flýgur, men lítið hevði verið til stongina, um hon var við.

Annars láta teir at, at ánd hevur roynt rættliga væl hjartal. Eina- stakni millum 4.000 og 5.000 hava teir flengið, og tað tykist teir nógðir við.

Skúpanin er, greiðir Tryggi frá, at flegamaðurin eigur teir fyrstu 200 lundarnar, hann fær. Síðan eigur hann heivtina av restini, meðan hin helviti verður bylt til jørðina.

Tungt er at koma uppafur. Vit eru staddir heilt niðri á eggini, og brekkan er beint í bróstið. Ikki hava vit tað stóra viðfóð. Eina fototaska, tað er alt. Men tað er nóg tungt korti.

Flegamaðurin, greiðir Tryggi frá, skal bera fongin, stongina í labri hendi og so halda í lesingini við hini. Tað man vera ógagnaliga tungt, kann eg væl ímynda mær.

Útsýnið er fráfrátt cysturefir Karis Olsen

(Mynd: Edvard Joensen)

Tryggi á veg niður í flegasessin Edvard Joensen

(Mynd: Edvard Joensen)

bara longest aftur. Og hóast vit nú hava verið eina heilt fitta løtu úti í Stakkim, er ríðin innan fyrri framvegis long.

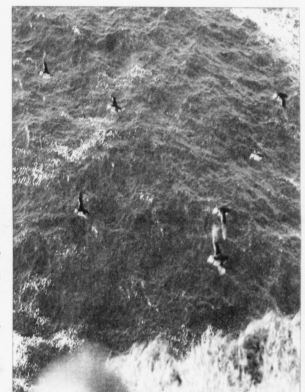
Heimafur fara vit aftur gjøgnum Dumbustiggi. Ein donk genta er við, og henni dímur væl.

Hoppur runt og tekur myndir at visa mammuni, tá hon kemur aftur til Keypannavar. Hon ventar, at mamman fær propp, tá hon sær, hvar dóttirin hevur gengið.

Sum vant endar túrin í Bygdarhúsinum, har tjørnuvíkskonur standa til reiðar við bordinum, sum bogna av breyð við froykskum viðskera.

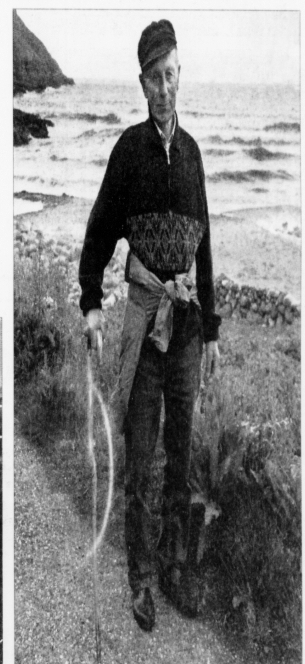
Eina túrur, sum avgjort er verður at royna, er at enda komnir.

Og øll komu glað og fró aftur og lóu væl at.

Lundin flýgur í ring Edvard Joensen

(Mynd: Edvard Joensen)

78 ára gamli Liggjes Elassen úr Mikladali var elsti maður á ferðini Edvard Joensen

(Mynd: Edvard Joensen)

Áh, tað var gott at komu úr aftur kassanum (Mynd: Edvard Joensen)